

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
10.K.31.163/2015/3.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a dr. Majoros Csaba egyéni ügyvéd (cím) által képviselt **felperes neve** (cím) – a dr. Végh Zsuzsanna főigazgató által képviselt **Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal** (1117 Budapest, Budafoki út 60.) alperes ellen állampolgársági ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében meghozta az alábbi

Í t é l e t e t

A bíróság a felperes keresetét elutasítja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes szlovák állampolgár, aki a magyar állampolgárságról szóló 1993. évi LV. törvény (továbbiakban: Ápt.) 4. § (3) bekezdésére hivatkozva nyújtotta be honosítási kérelmét ... 2013. június 21-én. Honosítási kérelmében, önéletrajzában, valamint születésének hazai anyakönyvezéséhez felvett adatlapon magyar nyelvtudásáról nyilatkozott. Felperes honosításáról a Köztársasági Elnök 2013. december 06-án kelt határozatával döntött. Felperes az állampolgársági esküt 2014. február 20-án letette, s ezzel a magyar állampolgárságot megszerezte. A polgárok személyi adat és lakcímnnyilvántartásában külföldön élő magyar állampolgárként szerepel melyről ... okmányazonosítójú hatósági igazolványt kapott.

Felperes 2014. április 09-én – tolmács kíséretében – megjelent a Csongrád Megyei Kormányhivatal Okmányirodáján útlevéligénylés céljából. A kormányhivatal munkatársai 2014. 04. 09-én jegyzőkönyvben megállapították, hogy nevezett a ... nyelvet nem érti és nem beszéli. A jegyzőkönyvet a felperes, továbbá az ügyintézők, valamint a tolmásként közreműködő személy egyaránt aláírták. Felperes ezt követően másutt újabb kérelmet adott be, és ... számú 2024. április 24-ig érvényes magánútlevelet kapott.

A Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal a 106-A-25697/2014 számú 2014. december 12. napján kelt határozatával megállapította, hogy felperes magyar állampolgársága visszavonásának feltétele a magyar nyelvtudásának hiánya miatt fennáll. A határozat jogerőre emelkedését követően a Köztársasági Elnöknek szóló előterjesztési javaslatot tett a felperes magyar állampolgársága visszavonására.

Határozata indokolásában kifejtette, hogy az Ápt 4. § (3) bekezdés értelmében a magyar nyelvtudás a honosítás egyik feltétele, melyet a honosított személy nem teljesített, ezért az Ápt 9. § (1) bekezdés alapján a magyar állampolgár visszavonásának feltétele fennáll.

Felperes a döntés ellen jogi képviselője útján keresetlevelet nyújtott be, és kérte a határozat bírósági felülvizsgálatát. Jogszabálysértése hivatkozással annak hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárása kötelezését. Álláspontja szerint alperes megsértette a Ket. 50. § (1) bekezdés szerinti a döntéshozatalhoz szükséges tényállás tisztázási kötelezettségét továbbá a Ket. 1. § (2) és (4) bekezdését 2. § (3) bekezdését és 4. § (1) bekezdését, álláspontja szerint kellőképpen igazolta a kérelmezéskor magyar származását és a magyar nyelv általa történő ismeretét. A honosítási kérelme benyújtása előtt nyelvtanárhoz járt, hogy tökéletesítse magyar nyelvtudását, a szlovákiai magyar konzulátuson tájékozódott a honosítás feltételeiről nyomtatványt kért, senki sem kifogásolta a konzulátuson nyelvtudását. A kitöltött honosítási kérelmet magyar nyelven nyújtotta be, ekkor sem kifogásolták a magyar nyelvtudását. Sem a honosítási kérelem, sem a hatályos magyar jogszabályok nem fogalmazták meg a magyar nyelvtudás honosításhoz elvárható szintjét. Információi szerint alperesnek egy belső szabályzata állapítja meg a honosítottak magyar nyelvtudását, ugyanakkor sem az Alaptörvényben sem az Ápt.-ben sem végrehajtási rendeletében, sem a honosítási kérelmet átvevő hatóság hirdetőtábláján nincs közzétéve, hogy a magyar nyelv ismerete miben merül ki.

Az alperes felperes keresetének az elutasítását kérte. Álláspontja szerint a kereset nem megalapozott. Felperes a keresetében maga is elismerte, hogy a honosítási kérelmén, és a hazai anyakönyvezéshez felvett adatlapon arra vonatkozó nyilatkozatot tett, miszerint a magyar nyelvet érti és beszéli. Kétségtelen tény, hogy a jogszabály előírja, hogy a kérelem átvevőjének a kérelmező magyar nyelvtudását ellenőrizni és ennek megtörténtét igazolni kell. Azonban a kérelem átvételének pontos körülményei nem ismertek, nem lehet tudni, hogy hogyan állapították meg a felperes nyelvtudásának meglétét. Az egyszerűsített honosítási eljárásban nem szükséges alkotmányos alapismeretekből független vizsgabizottság előtt vizsgát tenni. A nyelvtudás elvárható szintje a kommunikációképes, nagyjából közepes szintű magyar nyelvismeret, melyről a honosítási kérelmet átvevő ügyintéző győződik meg. A nyelvismeret szintje az ügyfél írásbeli és szóbeli megnyilatkozásaiból állapítható meg. A módszertani útmutató és a tárgybéli állásfoglalások nem a kérelmező vonatkozásában, hanem ügyintézők eljárásával, a nyelvtudás ellenőrzésének folyamatával kapcsolatban tartalmazzanak rendelkezéseket. Felperes nyilatkozatával ellentétes a ... nevezett útlevél igénylése során 2014. április 09-én felvett jegyzőkönyv, mely egyértelműen rögzíti, hogy a felperes a magyar nyelvet egyáltalán nem érti és nem beszéli. A jegyzőkönyv tartalmát az ügyfél tudomásul vette, ahhoz megjegyzést nem fűzött, azt mind ő, mind a tolmácsként közreműködő személy aláírásával látta el. Alperes hangsúlyozta, hogy a hatóságot terhelő általános eljárási alapelvekkel szemben az ügyfelet is terheli a jóhiszemű eljárás követelménye és az ügyféli magatartás nem irányulhat a hatóság megtévesztésére. A rendelkezése álló tények alapján felperes a nyelvtudása tekintetében hamis nyilatkozatot tett.

Felperes keresete az alábbiak szerint nem alapos.

Előjáróban kiemeli a bíróság, hogy a magyar nyelvtudás a honosítás alap és kedvezményes eseteiben egyaránt kógens feltétel, joggal elvárható a magyar állampolgárrá váló személytől, hogy a magyar nyelvismeret birtokában legyen.

Az Ápt 4. §-hoz kapcsolódó törvényi magyarázat rámutat arra, hogy a 4. § (1) bekezdése a honosítás ügynevezett alapesetét szabályozza. A honosítási kérelem az ügynevezett alapesetnek az alábbi feltételek mellett felel meg:

A kérelmezőnek a honosítási kérelem előterjesztését megelőzően legalább 8 évig Magyarországon kell élnie. A lakcímbejelentésre vonatkozó szabályok értelmében Magyarországon él az a külföldi, akinek a bevándorlását engedélyezték és az országban bejelentett lakcíme van,

A kérelmezőnek a ... szokásos általános szabályok szerint igazolnia kell, hogy büntetlen előéletű és a magyar bíróság előtt nincs ellene büntető eljárás folyamatban. A honosítást kérőnek igazolni kell azt is, hogy megélhetése és lakóhelye biztosított Magyarországon. A megélhetés biztosítottnak tekinthető, ha a kérelmező munkavégzésre irányuló jogviszonyból vagy egyéb adóköteles tevékenységből származó jövedelemmel nyugdíjjal rendelkezik vagy valaki vállalta eltartását. A lakás biztosítottsága természetesen nemcsak az önálló tulajdonjogú lakást hanem a bérelt lakást (albérletet) is jelenti, ezek hiányában elfogadható ha a kérelmezőt valaki lakásába befogadta.

A nem magyar állampolgár honosítása az állam érdekeivel nem lehet ellentétes.

A honosítás feltételül előírt nyelvismeret és alapvető történelmi alkotmányos ismereteket felügyelő vizsga úgyszintén feltétel.

Nagykorú személy esetében alkotmányos alapismereteből magyar nyelven eredményes vizsgát kell tenni, ezzel is bizonyítandó a Magyarországhoz való kötődés.

A 4 § (2) bekezdése a honosítás ügynevezett kedvezményes jogcímeit teremti meg. A kedvezményeket elsősorban a szoros családi kapcsolatokhoz köti. A szabályozás mely mögött feltételezhető az országhoz való mélyebb kötődés a társadalomba való intenzívebb beilleszkedés. A kedvezmény tartalma abban nyilvánul meg, hogy ez esetben a honosításhoz már 3 évi itt lakás is elegendő.

Kedvezményesen honosítható az, akinek a házastársa magyar állampolgár és a házasság fennáll, továbbá akinek kiskorú gyermeke magyar állampolgár vagy az olyan külföldi gyermek akit magyar állampolgár fogadott örökbe illetőleg a magyar hatóság menekültként elismerte.

A (3) bekezdés további kedvezményt biztosít a nem magyar állampolgár számára, ha magát magyar nemzetiségűnek vallja, legalább 1 éve Magyarországon lakik és felmenője magyar állampolgár volt.

A (4) bekezdés alapján kedvezményben részesül az a kiskorú, akinek honosítását szüleivel együtt közös kérelemmel kérik és aki koránál fogva a 8 illetve 3 évi ittlakás feltételeinek nem felelhet meg.

A (6) bekezdés kivételes lehetőségét nyújt arra az esetre, ha a külföldi honosításához a ... köztársaságnak különleges érdeke fűződik. E szakasz alapján felmentés adható a 8 évi állandó itt lakás alól, továbbá a lakás megélhetés biztosítottságának és az alkotmányos ismereteből tett vizsgának az igazolása alól.

Az Ápt. végrehajtásáról szóló 125/1993. (IX. 22.) Kormányrendelet 2. § (1) bekezdése értelmében az állampolgársági kérelem átvételekor a ... továbbá az állampolgársági ügyekben eljáró szerv a kérelmező személyazonosságát és az Ápt. 4. § (3) és (3a) bekezdésére alapított honosítási és a visszahonosítási kérelem esetében a magyar nyelvtudást ellenőrzi és ennek megtörténtét illetve a kérelmező aláírásának hitelességét a

kérelem aláírásával igazolja. Helytállóan hivatkozott az alperes arra, hogy a honosítási kérelemben valamint az ahhoz kapcsolódó okiratokban a felperes nyilatkozatot tett arra vonatkozóan, hogy a **magyar** nyelvet érti és beszéli.

A bíróság kiemeli, hogy a honosítási kérelemhez kapcsolódó önéletrajzában a felperes számot adott **magyar** nyelvtudásáról, azt középszintű nyelvismeretben jelölte meg. E körben, ahogy arra a felperes keresetlevelében is rámutatott, a vonatkozó jogszabályok a **magyar** nyelvtudás honosításhoz elvárható szintjét tételesen nem szabályozzák azt nem kötik államilag elismert nyelvvizsgálóhoz. A nyelvismeret, a **magyar** nyelvtudás megvalósul akkor is, ha az érintett **magyarul** átlagosan kommunikációképes, a nyelvet tehát nagyjából közepesen értő, és magát **magyarul** megértetni tudó személy. Ugyanakkor ezzel ellentétben a ... 2014. 04. 09. napján megállapítást nyert, hogy a felperes nem érti és nem beszéli a **magyar** nyelvet. A jegyzőkönyv a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 195. § (1) bekezdésében definiált közokirat fogalmi elemeinek nem felel meg, ugyanis a közokirat fogalmi elemei szigorú alakításokhoz kötöttek. A Pp. 195. § (1) bekezdése értelmében az olyan papír alapú vagy elektronikus okirat amelyet bíróság közjegyző vagy más hatóság illetve közigazgatási szerv ügykörén belül a megszabott alakban állított ki, mint közokirat teljesen bizonyítja a benne foglalt intézkedést vagy határozatot továbbá az okirattal tanúsított adatok és tények valóságát úgyszintén az okiratba foglalt nyilatkozat megtételét valamint annak idejét és módját. Ugyanilyen bizonyító ereje van az olyan okiratnak is amelyet más jogszabály közokiratnak nyilvánít.

A Csongrád Megyei Okmányiroda által 2014. 04. 09-én felvett jegyzőkönyv megnevezésű okirat azt a tényt tartalmazza, hogy felperes útlevél kérelmét nem indították el, mert a fent nevezett személy nem érti és nem beszéli a magyar nyelvet. Az azonban, az iratból nem állapítható meg, hogy ezt a tényt miként szűrte le a ...; abból a körülményből e, hogy a felperes az útlevél kérelme megindításához tolmáccsal jelent meg az Okmányirodán, esetleg az Okmányiroda és a tolmács közötti kommunikációból, netán az Okmányiroda közvetlenül az ügyfél felé feltett kérdéseiből, melyet magyar nyelvben nem értett és nem tudott rá válaszolni. Mindez tehát az iratból nem tűnik ki, ezért az iratban foglalt tény, körülmény miszerint a felperes nem érti és nem beszéli a magyar nyelvet, bizonyítására a fenti jegyzőkönyv csak csekély mértékben lehet alkalmas. E körben nyilvánvalóan jelentősége van annak, hogy nem ugyanolyan megítélés alá esik az az ügyfél, aki egyáltalán nem beszéli, és nem érti a magyar nyelvet – amit arra az alperes rávilágított, mint tényt „egyszerűbb megítélni” ahhoz az ügyfélhez képest, aki akár csekély, de valamilyen szintű magyar nyelvismerettel szóbeli, írásbeli kommunikációképességgel rendelkezik. Hangsúlyozza a bíróság, hogy a közigazgatási perekben a bizonyítás főszabálya a Pp. 324. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 164. § (1) bekezdése alapján meghatározott, azaz a felperesnek kell bizonyítania, hogy az általa keresettel támadott közigazgatási határozat törvényt sértő. A konkrét esetben a bizonyítandó tény, miszerint a vonatkozó jegyzőkönyvbe rögzített tény nem valós, kézenfekvő módon bizonyítható, vagy akár valószínűsíthető, amennyiben az érintett felperes- akár bírósági személyes meghallgatása keretében számot ad magyar nyelvi szóbeli kommunikációképességének adott szintjéről.

A Pp. 336/A. § (2) bekezdése a bizonyítási teher átfordulásának a szabályát tartalmazza: Ha a közigazgatási eljárás hivatalból indult vagy a közigazgatási szerv a tényállás megállapítási kötelezettségének nem tesz eleget, a közigazgatási szerv köteles a határozata (szakhatóság az állásfoglalása) alapjául szolgáló tényállás valóságának bizonyítására, ha azt a felperes vitatja. A következetes bírói gyakorlat alapján azonban nem elegendő pusztán a felperesnek a bizonyítási teher átfordulására hivatkoznia, hanem ha tényállás valótlanságát hitelt érdemlően igazolnia is szükséges.

A KGD 2012/140. számú döntésben rávilágított a Kúria arra, hogy a bizonyítási teher átfordulására csak abban az esetben kerülhet sor, ha a felperes nemcsak állítja a tényállás valótlanságát, de azt hitelt érdemlő bizonyítékkal cáfolja is.

A perben az ügy érdemi első tárgyalásán felperes személyesen megjelent, melynek alapján az alperes indítványozta felperes személyes meghallgatását. A felperesi jogi képviselő a perben felperes személyes meghallgatásától elzárkózott, kinyilatkoztatta, hogy a felperes a perben nem kíván nyilatkozni. Mindezekre tekintettel a bíróságnak le kellett szűrnie azt, hogy ez által az a felperesi hivatkozás, hogy az alperes a tényállást megalapozottan nem tisztázta a felperes részéről nem nyert valószínűsítést, melynél fogva a bíróság a bizonyítási teher átfordulásának a szabályát nem alkalmazhatta, és azokra a hivatkozásokra, hogy az alperesi eljárásban felperest nem hallgatta meg személyesen illetve, hogy ... okiratában megállapított tartalom nem valós - alperes határozatának a hatályon kívül helyezését nem eredményezhette.

A hatályon kívül helyezés nem rendelhető el amennyiben a bíróság nem győződik meg arról megalapozottan, hogy egy esetleges megismételt eljárástól várható e egyáltalán felperese nézve kedvezőbb eredmény, illetve az alperes nem kötelezhető olyan bizonyítási cselekmény lefolytatására amely már előre eredménytelennek mutatkozik.

Mindezek figyelembe véve a bíróságnak meg kellett állapítani, hogy az alperesi határozat törvényes és jogszerű ezért a felperes keresetét mint alaptalant elutasította.

A perköltségben való rendelkezést a Pp. 78. § (2) bekezdése alapján mellőzte.

A tárgyi illeték feljegyzési jog folytán le nem rótt tételes kereseti illetéket a 6/1986 (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a értelmében a Magyar Állam viseli.

Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 340. § (1) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2015. június 18.

dr. Drávecz Margit Gyöngyvér
bíró

A kiadmány hitelül: